

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE GEVOLGEN VAN DE ACADEMISCHE STUDIE VOOR DE VROUW.

Ondergeteekende, Dra. H. H. SANDERS-SALOMONSON, van Alkemadelaan 350, 's Gravenhage, heeft aan vele vrouwen, die tusschen de jaren 1907 en 1925 aan een universiteit voor korter of langer tijd waren ingeschreven, een vragenlijst ter invulling gestuurd. Zij beoogt daarmee een onderzoek in te stellen naar de sociologische en eugenetische beteekenis en gevolgen der academische studie voor de vrouw. Daar hieromtrent zoovele meeningen verkondigd worden, welke slechts op indrukken berusten, is een wetenschappelijk onderzoek in deze, voor de vrouw zoo belangrijke quaestie, zeer nuttig. Daar het moeilijk was alle tegenwoordige adressen van de in aanmerking komende vrouwen te verkrijgen, wordt iedere vrouw verzocht, die in bovengenoemde jaren studente is geweest, doch thans geen lijst heeft ontvangen, deze alsnog bij ondergeteekende aan te vragen. Hoe grooter het aantal antwoorden, hoe waardevoller de uitkomsten zijn.

's Gravenhage, 27 Sept. 1937.

H. H. SANDERS-SALOMONSON.

BEHANDELING VAN ALCOHOLZUCHT.

Naar aanleiding van bovengenoemd artikel in het *Ned. T. v. G.* van 18 September j.l. ben ik zoo vrij enkele kanteekeningen te maken. Collega MEERLOO geeft als oorzaak van drankzucht op, dat de alcohol een toevlucht is geworden om de conflicten van het dagelijksche leven te ontvluchten. Dit nu lijkt mij in algemeenen zin gesproken niet juist. Wel geeft de drankzuchtige een dergelijke reden op, maar men zij zeer voorzichtig met geloof te slaan aan de mededeelingen van den patiënt. Onderzoekt men den aard der conflicten, dan komt men in het meeren-deel der gevallen tot de conclusie, dat deze conflicten niet bestaan of in zoo'n geringe mate, dat dit geen verontschuldiging is voor het drankgebruik, dat zij niet in zoo'n erge mate bestaan, dat hierdoor de vlucht in den drank kan verklaard worden. Het is meestal een voorwendsel zich zelf in de oogen van den arts en in die van vrienden en bekenden te rechtvaardigen. Er zijn zeer zeker enkele gevallen, waarbij werkelijk maatschappelijke conflicten aanleiding geven tot drankmisbruik, maar deze gevallen zijn sporadisch. De oorzaak van drankmisbruik is meestal het gevolg van de gewoonte van drinken, die nog in alle rangen der maatschappij bestaat. Zonder uitzondering komt ieder wel met de verleiding in aanraking, er zijn bijna geen huisgezinnen, waar geen spiritualiën — in verschillende vormen — over den vloer komen. Reeds in de jeugd raakt men vertrouwd met het gebruik. Sommigen blijven bij een matig gebruik, ze zullen nooit onbekwaam worden, zullen er geen nadeelige gevolgen van ondervinden. Anderen evenwel gaan steeds meer gebruiken en vallen eindelijk aan de verslaving ten prooi. Ze zijn geleidelijkweg dronkaards geworden. Wel ontstaan dan conflicten, maar het conflict was niet primair, integendeel secundair. Dit standpunt nu is van overwegend belang voor de in te stellen therapie, want dan heeft de prophylaxis een grootere beteekenis dan in het artikel van collega MEERLOO naar voren wordt gebracht. Bij geen enkele aandoening kan de prophylaxis een zoo groote beteekenis hebben als juist bij de drankzucht.

Daar collega MEERLOO opneming in een psychiatrische kliniek adviseert bij die patiënten, bij wie door de drankzucht reeds verschillende psychische afwijkingen zijn ontstaan, is dit gemakkelijk door te voeren. Men zal zeer zeker een geneeskundig verklaring kunnen krijgen, dat opneming in een gesticht noodzakelijk is. Anders staat het met die gevallen, waarbij wel drankmisbruik voorkomt, met de nadeelige gevolgen voor den patiënt en voor zijn gezin, maar die nog niet geleid heeft tot psychische afwijkingen. Daar is ook volgens MEERLOO — en ik ben dit